

maist ollete teinud, sedda ollete trie minuule teinud." — Ja käs olleks kül ar- mästuse tegude fönnet parrem wöinud möista, kui weike Jussiur? Se suur rõõm, mis temmale pitka aja ning raske kannatamise järel vissaks sai, wöis tedda ka kõigeenam jälle terwissele ai- nata, fest arsti immekõpanemiseks laevis ta ihho rammo nönda, et ta näddala pärast ase- melt wöis ülestõusta ja teas piisut kändida; wähhe hiljem sai ka lässj parremaks ja nissam- muti ta silm, mis agga wälja poest olli harva- tud. — Need toimetamised, mispärrast Kristow Egipituse-male tulnud, ollid nüüd lõppetud. Üks noor mees Prantsuse-maalt, nimimelt Niklot, kes Kairus olli kaupmeheks väljaöppinud ja nüüd jälle Kristowiga tahtis omnia male tag- gasiinima, ja sepärrast ka jo temma juures ellas, kandis wägga suurt hoolt waese Jusšiuri eest, kellega temma ühhes seltsis maggas. Temma kulis pojikest mõnni kord öhtute maggama min- nes ehk hommikute ülestõustes walje healega prantsuse kele palve salmisi luggewad, mis usklikud wannemad enneste lastele öppetawad. Ta kulu- tas sedda Kristowile ja mõlemad hakkasid nüüd Jusšiuri Prantsuse kele räkima. Sesamma wahtis laia juga nende otsa, kulas tähhelpanie-

misega ja naeratas rõmo pärast, kui kuseks ta armisaid tuttawäid sõnnu, agga ei wöinud muud vastuseks anda, kui agga mõnni sõnna neist lühikeseist palviist, mis tal peas ollid.

Se on kül immekõpanemise wäärt ajsi, et pojike fest kelest, mis näitis ta wannemate feel olleivad, munud ei mäletand, kui üksj need pal- wed, mis ehk temma emma öhtute ehk hommi- kute temmaga olli pallunud. Kristow ja Niklot küssisid temmalt Italia kele, mis ta wägga hästi räkis, kas ta issa ja emma Prantsuse olla ol- nud ja Prantsuse-maalt pärbit? Selle peale ei teadnud ta middagi kosta, need nimmed ollid temma körivas üsna wöerad. Palje küssimiste läbbi tulli ta kõige noremast lapje pöhlwest se ta mese, et ta telfide sees olli ellanud ja kamee- lide selgas istinud. Kord, õige kaua aja eest, olla tedda üks hea walge nänga eminand wägga saggedast omnia riippes kannud, ja sesamma olla temmale melitamisega pahvit öppetanud; ka üks hea issand walge näuga on seltsis elinud. Pär- rast sedda posle ta emiam neid, waid üksj must- pruni rahivast enese ümber näinud. Omma endise perremehhe peale ei tahtnud ta heamelega mõelda egga middagi temmasti räkida, ja kui teised sedda teggid, hakkas ta igakord nutma.